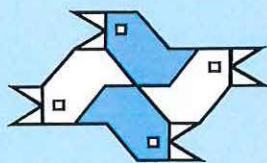


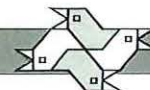
Årsmelding 1994



STATENS MEDIEFORVALTNING

Storgaten 15 Postboks 444 1601 Fredrikstad
Telefon 69 31 90 30 Telefaks 69 31 92 80

9
301.2
STATENS
MEDIE-
FORVALTNING
1994



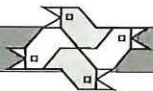
Innholdsfortegnelse

	Side
Innledning	4
Generelt om kringkasting	4
Regelverket	5
Nærradio	6
Kortidskonsesjoner	9
Lokalfjernsyn	10
Eierstruktur/organisering	11
Tilsyn med reklame og sponsing	11
Videresending i kabelnett	13
Nærkringkastingsfondene	14
Videresending via private eteromformere.....	14
Klagesakene	15

N12<101024464705

NRK
BIBLIOTEKET

98646



Innledning

Statens medieforvaltning ble opprettet fra 1.1.1994 som et forvaltningsorgan for allmenne mediespørsmål. Fra samme dato ble Nærkringkastingsnemnda nedlagt. Forvaltningsoppgavene på kringkastingsområdet som var tillagt Nærkringkastingsnemnda, er videreført i Statens medieforvaltning. Virksomheten er i løpet av 1994 blitt organisert iht. budsjettforutsetningene. Kontorlokalene er utvidet og med unntak av en saksbehandler som tiltrådte i april 1995, var organisasjonen fullt etablert ved årets utgang. Det er nå til sammen 13 tilsatte. Virksomheten er organisert i to avdelinger, kringkastingsavdelingen og presse- og administrasjonsavdelingen, som begge er ledet av en avdelingsdirektør. Organiseringen er gjennomført i nært samarbeid med Kulturdepartementet og de tilsattes organisasjoner.

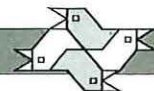
Organiseringen har medført at mange av de tilsatte i tidligere Nærkringkastingsnemnda har fått nye og endrede oppgaver som til dels har stilt store krav til den enkeltes evne til omstilling. De tilsatte har medvirket positivt til at dette er gjennomført med et godt resultat.

Arbeidet med å gjennomføre organiseringen har pågått gjennom hele året. Ansvar for de pressepolitiske saksområdene er derfor formelt ikke overført til Statens medieforvaltning før fra 1.1.1995. Årsberetningen for 1994 vil følgelig bare behandle kringkastingsområdet. Kulturdepartementets fastsatte mål og oppgaver for virksomheten på kringkastingsområdet i 1994 er planlagt og gjennomført som forutsatt.

Generelt om kringkasting

Etter at kringkastingsbransjen opplevde en vekst i nyetableringer i 1993, var 1994 et stabiliseringsår. Ingen nye riksdekkende eller satellittsendte radio- eller fjernsynsstasjoner ble etablert. Antall nærradio- og lokal-fjernsynsstasjoner gikk ned. Både TV 2 og P4 hadde en positiv utvikling i økonomien, økt seer- og lytteroppslutning og økt etterspørsel etter reklame. Nærkringkastingen klarte ikke å snu utviklingen fra året før. For

dennes vedkommende var 1994 preget av gjennomgående dårlige økonomiske resultater med konkurser og avviklinger som følge. Denne negative utviklingen var bl.a. bakgrunnen for at Stortinget ba Kulturdepartementet fremme en egen stortingsmelding om nærkringkasting. Konesjonsperioden for nærradio ble samtidig forlenget til 31.12.1995.



Regelverket

Statens medieforvaltnings ansvar og oppgaver er knyttet til følgende lover og forskrifter:

Lov om kringkasting av 4. desember 1992.

Forskrift om nærkringkasting fastsatt ved kgl. res. av 4. mars 1988 med ikrafttreden 1. mai s.å.

Utfyllende bestemmelser til forskrift om nærkringkasting fastsatt 20. november 1988 av Kultur- og vitenskapsdepartementet.

Vedtekter for Nærradiofondet fastsatt 20. november 1988 av Kultur- og vitenskapsdepartementet.

Vedtekter for Nærfjernsynsfondet fastsatt 27. juni 1989 av Kultur- og vitenskapsdepartementet.

Forskrift om kabelsendingar fastsatt ved kgl. res. av 7. oktober 1988 med ikrafttreden 15. oktober 1988.

Forskrift om reklame i kringkasting fastsatt ved kgl. res. 19. april 1991 med ikrafttreden samme dato.

Forskrift om sponning m.v. av kringkastingsprogram fastsatt ved kgl. res. 19. april 1991 med ikrafttreden samme dato.

Midlertidig lov om sanksjoner ved brudd på lov om

reklame i kringkasting m.v. av 2. april 1993 med ikrafttreden samme dato.

1. januar 1994 trådte hele lov om kringkasting av 4. desember 1992 i kraft.

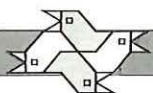
Fra samme tidspunkt ble følgende lover opphevet:

Lov 13. juni 1980 nr. 36 om kringkasting, lov 27. november 1987 om nærkringkasting, lov 10. juni 1988 nr. 46 om kabelsendingar og lov 21. desember 1990 nr. 77 om reklame i kringkasting m.v.

Disse områdene reguleres nå av den nye kringkastingsloven, samt av de forskrifter som tidligere er gitt i medhold av ovennevnte lover.

Forskrift til den nye kringkastingsloven ble sendt på høring sommeren 1994.

Våren 1994 ble det vedtatt enkelte endringer i kringkastingsloven. De sanksjonsregler som i dag følger av gjeldende regelverk ble tatt inn i kringkastingsloven. I tillegg ble det innført adgang til å ilegge kringkastingselskapene overtredelsesgebyr ved overtredelse av reklame- og sponsereglene. Lovendringene vil tre i kraft etter at forskriftene til ordningen er fastsatt.



Nærradio

Konsesjonsstatus

Pr. 31.12.1994 var det 386 konsesjonærer.

Utviklingen i antall nærradiokonsesjoner:

År	Antall
1989	458
1990	442
1991	422
1992	424
1993	416
1994	386

Som det framgår av tabellen, har mange konsesjonærer måttet avslutte sin virksomhet i 1994. Spesielt innen kategorien allmennradioer har nedgangen i antall konsesjonærer vært vesentlig. Årsakene til dette er sammensatt, men Statens medieforvaltning vil peke på enkelte forhold:

Som følge av nærkringkastingens intensjoner, nedfelt i Ot.prp. nr. 47 (1986-87), lov om nærkringkasting, ble alle som tilfredsstilte gjeldende regelverk tildelt konsesjon. Statens medieforvaltning har også i løpet av konsesjonsperioden innvilget nye konsesjoner. Som følge av dette har mange nærradioer måttet dele frekvenser med andre konsesjonærer. Dette har vært spesielt uheldig dersom flere av konsesjonærene har basert sin drift på salg av reklametid. I flere konsesjonsområder har reklamepotensialet ikke vært stort nok til å opprettholde antallet nærradioer.

Nærradioene har fra høsten 1993 blitt utsatt for konkurransevidning. Ved etableringen av P3 og P4 ble nærradioene stilt overfor konkurrenter som i stor grad henvendte seg til de samme lytterne. Lytterprosenten for nærradioene totalt sett har utviklet seg slik: 3. kvartal 1993: 20%, 4. kvartal: 14%. I 1994 har prosenten stabilisert seg på rundt 12%.

Nærradioen har ett stort konkurransefortrinn i forhold til andre etermedier: Sendingene kan gis en lokal profil for å engasjere innbyggerne i dekningsområdet. Det er grunn til å tro at nærradioene ikke i tilstrekkelig grad har utnyttet dette fortrinnet i og med at P3 og P4 så raskt kunne overta så mange lyttere fra nærradioene.

Likeledes er det grunn til å tro at enkelte nærradioer

fortsatt har et for høyt ambisjonsnivå i forhold til en realistisk inntjening. Enkelte nærradioer har tilsatt for mange medarbeidere og investeringene har vært for store i forhold til inntektene. I mange tilfelle har økonomistyringen vært for dårlig og mangelfull, og egenkapitalen er gått tapt eller er negativ. Et stort antall konsesjonærer pr. frekvens skulle tilsi et samarbeid mellom de berørte nærradioer. Tidligere i konsesjonsperioden har imidlertid samarbeidstanken i hovedsak vært fjern - flere steder har i stedet nærradiokonsesjonærer benyttet tilgjengelige muligheter til å konkurrere hverandre «i hjel», f.eks. ved å dumpe reklamepriser, vist liten vilighet til å profilere frekvensene helhetlig osv.

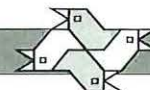
I 1994 har imidlertid mange prøvd ulike samarbeidsformer, ikke minst med tanke på de framtidige rammevilkår som er beskrevet i St.meld. nr. 32 (1992-93), Media i tida.

Flere konsesjonærer framholder at de teknisk er blitt forstyrret av P3 og P4. De hevder at de tekniske forholdene må bli bedre for at nærradioene skal kunne konkurrere effektivt i forhold til de øvrige mediene. Statens medieforvaltning legger til grunn at flere av de tekniske problemer som nærradioene har anført er reelle og at disse senest bør løses i forbindelse med overgangen til neste konsesjonsperiode.

Statens teleforvaltning har imidlertid i stor grad søkt å løse de ulike tekniske problemer innenfor de disponible frekvensressurser.

34 konsesjoner er slettet i løpet av 1994:

- 9 på grunn av konkurs
- 11 har sluttet å sende
- 4 har fusjonert med andre stasjoner
- 7 har sagt opp konsesjonen
- 3 har ikke startet innen fastsatt frist



Konsesjonsområder

I hovedsak har konsesjonsområdene vært uforandret i løpet av 1994. Årsakene er todelt: De fleste kommuner kan nå motta nærradiosendinger. Dessuten har konsesjonærene gått ut fra at inneværende konsesjonsperiode skulle avsluttes i 1994 og at det av den grunn ikke har vært tjenlig å endre gjeldende dekningsområde. I forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 42 (1993-94), Kringkasting og dagspresse m.v., ba familie-, kultur- og administrasjonskomiteen Kulturdepartementet framlegge en egen tilleggsmelding til Stortinget om bl.a. nærkringkastingens framtidige rolle og rammevilkår.

På denne bakgrunn anså Kulturdepartementet det hensiktsmessig å forlenge inneværende konsesjonsperiode for nærradio inntil St.meld. nr. 42 og tilleggsmeldingen er behandlet av Stortinget.

Pr. 31.12.1994 er Norge delt i 201 konsesjonsområder. Av disse dekker 117 kun en kommune, mens de øvrige er flerkommuneområder. I antall kommuner er det største konsesjonsområdet Nordhordland, som omfatter åtte kommuner.

I antall innbyggere er Oslo størst med sine 473 000 innbyggere. Vevelstad kommune danner det minste konsesjonsområdet med 658 potensielle lyttere innenfor sitt område.

Følgende konsesjonsområder har mer enn en sendefrekvens:

Oslo	6	frekvenser
Bergen	3	«
Stavanger	3	«
Trondheim	2	«
Sandefjord	2	«
Kristiansand	2	«
Ålesund	2	«
Molde/Vestnes	2	«
Skien/Porsgrunn	2	«
Sarpsborg	2	«
Haugesund	2	«

Senderanlegg og sendetider

Det er pr. 31.12.1994 218 senderanlegg i virksomhet. Utviklingen de senere år er denne:

1990: 200
1991: 207
1992: 213
1993: 212

Til å gjennomføre sendingene benyttes 218 sendefrekvenser og 358 omformerfrekvenser. 576 frekvenser er således nå stilt til disposisjon for nærradiosendinger.

Som nevnt over har en del konsesjonærer klaget over den tekniske kvaliteten på sendingene. Klagen er i hovedsak rettet mot at P4 har en bedre dekning i vedkommende nærradioers konsesjonsområder enn nærradioene selv. Statens medieforvaltning har imidlertid mottatt langt færre klager på dette forhold i 1994 enn i 1993. Klagen er oversendt Statens teleforvaltning til behandling.

Statens medieforvaltning har ikke registrert vesentlige endringer i antall sendetimer for nærradioene i 1994. Det kan således antas at det sendes mellom 700 000 og 750 000 timer med nærradiosendinger årlig i Norge.

Statens medieforvaltning har lagt til grunn at sendetidene i hovedsak bør holdes uforandret fram til konsesjonsperiodens utløp.

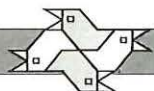
Statens medieforvaltning har som klageinstans i inneværende år behandlet seks sendetidssaker. Medieforvaltningen har i samtlige saker konkludert med at konsesjonærer bør beholde opparbeidet sendetid konsesjonsperioden ut.

Eksterne sendinger

Etter forskrift om nærkringkasting § 3-5 skal eksterne sendinger begrenses til høyst 25% av sendingene pr. uke. Eksterne sendinger kan i hovedsak deles inn i følgende grupper:

1. Samtidige og uendret videreformidling av satellittsendinger. Disse typer sendinger benyttes i det vesentligste av bygderadioer, som ikke har ressurser til å fylle sendetiden med egenproduserte program. Satellittsendingene består som oftest av musikkteppe uten redaksjonelle innslag og benyttes i hovedsak for å begrense tap av lyttere til andre frekvenser.

De mest benyttede satellittstasjoner er Radio Nettverk og Voice of America.



2. Bruk av programmer som ikke er kringkasting, levert fra programselskaper. Programmene distribueres som oftest via kassett og benyttes mest av «ideologiske» nærradioer. De største programleverandørene i denne sammenheng er Euromedier, Norea radio, Fargeradioen, Radio Riks og FN-sambandet.

3. Samsendinger, dvs. program sendt samtidig og uendret i og mellom flere nærradioer, hvor programmet er produsert av en eller flere av de berørte konsesjonærer.

Statens medieforvaltning har tillatt 21 samsendingsprosjekt i 1994 for å innhente erfaringer før neste konsesjonsperiode. De deltagende konsesjonærer har utarbeidet en evaluering hvor erfaringene er belyst.

Samsendinger er for øvrig omtalt i eget avsnitt.

Samsendinger

Det er ikke gitt generell tillatelse til samsendinger i inneværende konsesjonsperiode. Statens medieforvaltning betrakter samsendinger som en utvidelse av konsesjonsområdet.

Statens medieforvaltning har imidlertid etter søknad innvilget en rekke konkrete enkelttillatelser, herav 21 i 1994.

På bakgrunn av de erfaringer som er gjort, kan samsendinger i hovedsak deles inn i følgende typer:

1. Samsending mellom store allmennradioer, som regel beliggende i tettsteder.

Denne type sendinger inneholder samarbeid om reklamesalg, dessuten om kostnadskrevenne prosjekter som nyheter, magasinprogrammer, overføring av idrettsstevner osv.

Slike prosjekter oppgis å være besparende for konsesjonærene.

2. Samarbeid mellom en stor allmennradio beliggende i en by og en mindre nærradio i en eller flere av de omliggende kommuner.

Samarbeidet er i hovedsak innledet av to årsaker:

- den store allmennradioen har behov for utvidelse av fastsatt konsesjonsområde for å øke lyttergruppen.

- den mindre radioen har ikke ressurser til å sende hele døgnet. For å hindre «lytterflukt» til andre frekvenser er det behov for programmer i tillegg til de egenproduserte. I valg av program har enkelte konsesjonærer argumentert med at det ofte er større interesse for en nabokonsesjonærs sendinger enn f.eks. satellittsendinger.

I enkelte tilfeller er denne type samsendinger benyttet til trafikkinformasjon, sendinger av interkommunal interesse osv.

Deltakerne, spesielt mindre radioer, har pekt på den positive effekten ved at det er sendinger på frekvensen til enhver tid. Spesielt gjelder dette skoleradioer, som har sterkt begrenset sendetid.

3. Samarbeid mellom mindre radioer, ofte beliggende i distriktene.

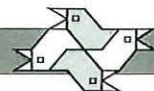
Samarbeidet mellom denne type radioer har vist seg å være meget positivt. Radioene har hver for seg ikke ressurser til å fylle store sendeflater med programmer, men med et samarbeid vil programutvalget kunne bli variert og skape allmenn lokal interesse innenfor den geografiske enhet radioene befinner seg i.

Et utvidet samarbeid mellom radioer kan medføre at det oppstår regionale og nasjonale nettverk og fjerne virksomheten fra de opprinnelige intensjoner om lokale sendinger. Statens medieforvaltning har derfor lagt vekt på dette forholdet når samsendingssøknader er blitt behandlet.

Kulturdepartementet har bedt Statens medieforvaltning om å foreta en grundig gjennomgang av den virksomhet som har funnet sted på forsøksbasis. På denne bakgrunn har Statens medieforvaltning utarbeidet en evaluering av samsendingsvirksomheten og fremmet forslag til regelverk og rammevilkår for samsendinger på generelt grunnlag. Dette er tatt inn som vedlegg til St.meld. nr. 24 (1994-95), Nærkringkasting.

Økonomi

1994 var et vanskelig økonomisk år for nærradioene. De kommersielle nærradioene mistet i stort omfang lyttere til P4 og NRK-kanalen P3. Nedgangen i lytteroppslutning førte til en sterk nedgang i reklamesalg for riksannonsører.



En stor del av de kommersielle nærradioene har gjennom flere år gått med underskudd og hatt høy gjeld, og mange var således spesielt sårbare for bortfallet av reklameinntektene fra riksannonsørene. Kommersiell nærradio opplevde også i 1994 innbyrdes konkurranse på frekvensen, samt sterk konkurranse fra aviser og fjernsyn.

Bygderadioene opplevde også nedgang i lytteroppslutning og reklamesalg. Nedgangen fikk imidlertid ikke de samme alvorlige konsekvensene for denne gruppen. Det skyldes i hovedsak at bygderadioene har flere ben å stå på, samt at de får støtte fra lokalbefolkningen. Bygderadioene henter bl.a. en vesentlig del av inntektene sine fra bingosendinger.

Organisasjonsradioene er en gruppe nærradioer som opererer med et lite økonomisk omfang og har et ikke-kommersielt formål. Driften finansieres som oftest av hovedorganisasjonen i form av tilskudd til radioen. Organisasjonsradioene har svært begrensede inntekter fra reklame og påvirkes derfor ikke av konkurransen på reklamemarkedet.

Nærradioenes økonomiske problemer skyldes også delvis manglende forståelse for økonomisk styring og forvaltning. Enkelte radioer har hatt et for høyt ambisjonsnivå og i liten grad tilpasset driftsomfanget til driftsgrunnlaget. Det må allikevel konkluderes med at etableringen av P4 og P3 har hatt negative konsekvenser for omsetning og resultater i nærradiobransjen i 1994. Særlig gjelder dette reklamefinansierte kommersielle nærradioer. Den vanskelige økonomiske situasjonen i 1994 omfattet radioer over hele landet.

Dette medførte til sammen et økt antall registrerte konkurser fra fem i 1993 til 11 i 1994. I 1994 måtte dessu-

ten seks radioer søke gjeldssanering.

Årsregnskap

Som i tidligere år skulle nærradiokonsesjonærer sende inn revidert årsregnskap og reklameregnskap for 1993 innen 1. mai 1994. Omlag 380 radioer var regnskaps- og revisjonspliktige for regnskapsåret 1993. En stor del av konsesjonærene ba om få utsatt fristen. Statens medieforvaltning innvilget inntil to måneders utsettelse for innsendelse av regnskapet. 12 radioer sendte ikke inn regnskap og ble derfor tildelt advarsel.

Reklameavgift

Fra 1. januar 1994 ble plikten til å betale fem pst. avgift av inntekter fra reklamesendinger opphevet. Radioene betalte derfor ikke inn avgift av inntekter fra reklamesendinger i 1994. Det som er blitt betalt inn i løpet av 1994 refererer seg i hovedsak til avgift for 1993, men omfattet også skyldig avgift for 1992. Innbetalt reklameavgift i 1994 utgjorde totalt 1,7 millioner kroner.

Ved utgangen av 1994 gjensto det fremdeles en del regnskaper å kontrollere, med sikte på å avdekke skyldig reklameavgift. Flere nærradioer søkte om å få betale skyldig avgift gjennom en nedbetalingsordning. Søknadene ble innvilget under forutsetning av at skyldig reklameavgift måtte være betalt innen utgangen av 1994.

Korttidskonsesjoner

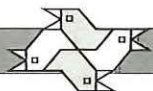
Det ble i 1994 innvilget 30 korttidskonsesjoner, 26 til nærradio og fire til lokalfjernsyn.

Utvikling, korttidskonsesjoner:

1988:	33	(alle innvilget etter 1.5.1988)
1989:	66	
1990:	82	
1991:	56	
1992:	50	
1993:	45	

Antallet korttidskonsesjoner er således synkende. Årsaken antas å være at de fleste kommuner nå er dekket av permanente nærradiosendinger og at de forskjellige behov kanaliseres gjennom disse.

Korttidssendinger er i hovedsak blitt gjennomført på egne frekvenser, også på steder hvor det er innvilget permanente konsesjoner. Statens medieforvaltning har imidlertid ikke registrert noe motsetningsforhold mellom permanent og begrenset virksomhet.



Av innvilgede konsesjoner til begrenset nærkringkasting i 1994 nevnes spesielt sendinger i forbindelse med

OL på Lillehammer og nærradiosendinger på engelsk fra internasjonal oljemesse i Stavanger.

Lokalfjernsyn

Konsesjonsstatus

Pr. 31.12.1994 var det innvilget 101 konsesjoner, hvorav 38 er kabelformidlet og 31 er eterformidlet.

33 har konsesjon for kabel- og eterformidlet lokalfjernsyn.

I 1994 er det innvilget 7 konsesjoner, mens 9 er slettet:

- 2 på grunn av konkurs
- 1 har sagt opp sin konsesjon
- 5 har sluttet å sende
- 1 har ikke igangsatt sendingene.

Konsesjonsområder

Det er gjennomført få endringer i størrelsene på konsesjonsområdene i inneværende år.

En av årsakene er at konsesjonsperioden skulle ha vært avsluttet i 1994 og at konsesjonærene av den grunn ikke vil foreta nyinvesteringer/nyetableringer. Som nevnt tidligere er perioden utsatt inntil videre, senest fram til 31.12.1995, i påvente av Stortingets behandling av tilleggsmeldingen om kringkasting.

Senderanlegg og sendetider

Av samme årsak som nevnt ovenfor er det ikke opprettet nye senderanlegg. Det var pr. 31.12.1994 samme antall som i 1993, 32 anlegg i drift.

Årene før var det henholdsvis 28 og 29 anlegg i drift. I løpet av 1994 har Statens medieforvaltning, som klageinstans, ikke behandlet noen sendetvister mellom lokalfjernsynskonsesjonærer.

Økonomi

Lokalfjernsynsbransjen har hele tiden vært preget av økonomiske vanskeligheter. 1994 var intet unntak.

Lokalfjernsynsselskapene erfarte også i 1994 at det å drive lokalfjernsyn med tilfredsstillende kvalitet på sendingene er svært dyrt.

Siden 1991 har lokalfjernsynskonsesjonærer hatt anledning til å sende reklame i tilknytning til egne sendinger. Også i 1994 viste det seg å være svært vanskelig å finansiere driften gjennom lokal reklame rundt egne sendinger, spesielt i konsesjonsområder med et lite befolknings- og næringsgrunnlag. For å bedre muligheten for reklameinntekter er det derfor kommet ønsker fra bransjen om færre konsesjoner og større konsesjonsområder.

Lokalfjernsynsselskapene har gjennom 1994 også forsøkt å finansiere driften gjennom:

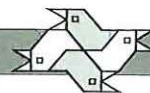
- inntekter fra sponsorer
- inntekter fra plakater og tekst-tv
- salg av program til andre kringkastingselskaper
- inntekter gjennom betalingsfjernsyn.

Finansieringsmulighetene har ikke, verken alene eller samlet, vært tilstrekkelige til at lokalfjernsynsselskapene har kunnet framvise en sunnere økonomi i 1994 enn i tidligere år.

Det må derfor konkluderes med at storparten av lokalfjernsynsselskapene fortsatte å slite med svært dårlig økonomi i 1994, noe som førte til få og sporadiske egne sendinger. Statens medieforvaltning slettet i 1994 10 konsesjoner på grunn av økonomiske problemer. Det var det samme antallet som i 1993.

Årsregnskap

I underkant av 80 lokalfjernsynskonsesjonærer var regnskaps- og revisjonspliktige for regnskapsåret 1993. Som for nærradio ba et stort antall konsesjonærer om å få utsatt fristen for innsendelse av regnskapet. Statens medieforvaltning tildelte kun to advarsler til konsesjonærer som ikke sendte inn regnskap for 1993. Til sammenligning tildelte Statens medieforvaltning i 1993 ni



konsesjonærer advarsel for ikke å ha sendt inn regnskap for 1992.

Reklameavgift

Plikten til å betale reklameavgift ble som kjent opphevet fra 1.1.1994. Lokalfjernsynskonsesjonærene betalte derfor ikke inn avgift av inntekter fra reklamesendinger i 1994. Innbetalt avgift fra lokalfjernsynskonsesjonærer i 1994 gjaldt skyldig avgift for 1992 og

1993. I 1994 ble det betalt inn 41 000 kroner i reklameavgift. Beløpet vil imidlertid øke når samtlige regnskap er gjennomgått og kontrollert for å avdekke skyldig reklameavgift. Statens medieforvaltning mottok ingen søknader fra lokalfjernsynskonsesjonærer om å betale skyldig reklameavgift gjennom en nedbetalingsordning.

Arbeidet med å innkreve reklameavgift antas å være avsluttet i løpet av første halvår 1995.

Eierstruktur/organisering

I henhold til regelverket kan ikke overføring av konsesjoner eller eierandeler som vesentlig endrer eierstrukturen gjennomføres uten Statens medieforvaltnings godkjenning. Statens medieforvaltning har i 1994 mottatt og behandlet en del søknader om overføring av konsesjoner/eierandeler. Antallet søknader synes å være noe færre enn tidligere år.

Hovedvekten av søknadene kommer fra foreninger o.l. som ønsker å omorganisere driften til aksjeselskapsform, og overføringer av eierandeler i aksjeselskaper.

Statens medieforvaltning har som hovedregel godkjent

slike overføringer dersom den nye eierstrukturen/organisasjonen er i overensstemmelse med regelverkets krav til å inneha konsesjon og dersom alle forhold vedrørende regnskap og reklameavgift er bragt i orden.

Saken som gjelder overføring av en konsesjon som innehas av en organisasjon med annet hovedformål enn nærkringkasting, har Statens medieforvaltning gitt avslag når den opprinnelige organisasjon ikke har majoriteten av eierinteressene i det nye selskapet. Denne praksis er stadfestet i to klagesaker som Kulturdepartementet har behandlet i 1994.

Tilsyn med reklame og sponsing

Nærkringkasting

Statens medieforvaltning gjennomfører tilsynsvirksomheten hovedsaklig på to måter:

- a. Rutinemessig innhenting av opptak fra den enkelte konsesjonær.
- b. Behandling av konkrete klager.

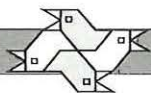
Statens medieforvaltning hadde i 1994 ikke egeninitierte kontroller på nærradio. Det er gjennomført tilsyn med lokalfjernsynskonsesjonærene som hovedsakelig har bestått av stikkprøvekontroller med utgangspunkt i regelverket om reklame og sponsing samt forskrift om nærkringkasting § 3-5, som setter forbud mot samtidig og uendret videresending av reklamefinansierte satellittkanaler i lokalfjernsyn. Det ble innhentet 17 opptak fra lokalfjernsynskonsesjonærene.

Etter gjennomgang av kontrollmaterialet ble det ilagt fem sanksjoner i form av advarsel for brudd på regelverket om reklame og sponsing. I de tilfeller der det ved kontrollen er blitt avdekket mindre alvorlige brudd, er konsesjonæren blitt gjort oppmerksom på forholdet og pålagt å endre sendingene i tråd med regelverket.

Sanksjoner 1994

Statens medieforvaltning tildelte nærkringkastingskonsesjonærene i alt 27 sanksjoner i form av advarsel i 1994.

Noen sanksjoner er gitt for mer enn ett brudd på regelverket. Tildelte sanksjoner skyldes følgende forhold (tallene i parentes er for 1993):



Nærkringkastingsfondene

De tidligere nærkringkastingsfondene for hhv. nærradio og lokalfjernsyn er avviklet i 1994. Det tidligere fondsstyret har hatt en forlenget funksjonstid fram til sommeren 1994, bl.a. av hensyn til behovet for behandling av klagesaker fra foregående fordeling samt behandling av enkeltstående søknader for begge fondsordninger i 1994. Siste ordinære fordeling fra Nærradiofondet fant sted i desember 1993, og fondsstyret har behandlet fem innkomne klager på avslag for Nærradiofondet. Kulturdepartementet har i sin behandling av disse saker opprettholdt fondsstyrets vedtak.

Audiovisuelt produksjonsfond

Akkumulerte restmidler fra de tidligere fondene inngår nå i Audiovisuelt produksjonsfond (AV-fondet), som ble opprettet sommeren 1994. Fondsmidlene skal i hovedsak gå til drama- og dokumentarproduksjoner av spillefilmlengde som skal vises både på kino og i fjernsyn. I tillegg kan støtte gis til mellomlange produksjoner som novellefilmer eller dokumentarproduksjoner. AV-fondet omfatter også en tilskuddsordning for nærkringkasting. Det er opprettet et fagutvalg som innstillende organ til styret for AV-fondet for tilskuddsordningen for nærkringkasting. Fagutvalget er sammensatt av tidligere medlemmer fra styret for nærkringkastingsfondene samt representanter for nærkringkastingsorganisasjonene Norske Fjernsynsselskapers Landsforbund og Norsk Nærradioforbund. Sekretariat for utvalget er Statens medieforvaltning.

Kulturdepartementet har utarbeidet egne retningslinjer for tilskuddsordningen til nærkringkastingsformål. Tilskuddsmidlene kan benyttes til formål som kompetansehevende tiltak (kurs, seminarer m.v.), og til enkeltprosjekter som kan bidra til å styrke den journalistiske, tekniske og programmessige kvalitet i nærkringkasting. I særlige tilfeller kan det gis midler til drifts- og investeringsformål.

Ved tildeling skal det tas særlig hensyn til søknader fra etniske og språklige minoritetsgrupper samt søknader fra radioer med begrensede inntektsmuligheter fra reklamesendinger.

For 1994 ble søknadsfristen fastsatt til 15. oktober, og det kom inn ca 280 søknader om støtte til forskjellige formål: Drifts- og investeringsstøtte, prosjekt- og produksjonsstøtte, støtte til kompetansehevende tiltak m.v. De fleste av søknadene omfatter flere formål. Langt de fleste søkere innehar nærkringkastingskonsesjon.

Det samlede søknadsbeløp i 1994 utgjør omlag 37 mill. kroner. Den økonomiske ramme for tilskuddsordningen til nærkringkastingsformål er ikke fastlagt.

Fagutvalgets innstilling til AV-fondets styre ble levert 5.12.1994 og endelig behandling vil ventelig finne sted ved månedsskiftet januar/februar 1995.

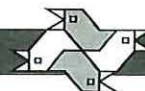
Videresending via private eteromformere

Adgang til videresending av kringkasting via private eteromformere er hjemlet i kringkastingsloven av 4. desember. 1992. Slik videresending krever konsesjon fra Statens medieforvaltning og fordeler seg på to ordninger:

1. Videresending av NRK TV og radio, P4 Radio Hele Norge A/S, TV2 og nabolands allmennfjernsynssendinger. Statens medieforvaltning har i 1994 gitt syv slike konsesjoner.

2. Videresending av satellittsendt fjernsyn i områder hvor slike sendinger ikke kan mottas direkte av husstandene ved egen parabolantenne pga. topografiske forhold (satellittskygge). Det er i 1994 gitt fem slike konsesjoner.

For begge ordninger skal tekniske løsninger og frekvensavklaring m.v. vurderes av Statens teleforvaltning forut for endelig konsesjonsbehandling.



Klagesaker

Statens medieforvaltning mottok 21 klagesaker i 1994. Av disse ble 17 videresendt til Kulturdepartementet for videre behandling.

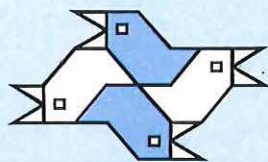
Klagesakene kan deles inn i følgende grupper:

- Generelle konsesjonssaker (1)
- Avslag på søknad om konsesjon/klage over tildelt konsesjon (5)
- Sendetidsfordeling (1)
- Avslag fondssøknader (5)
- Sanksjonsvedtak vedr. samtidig videreformidling av satellittkanaler (6)

- Sanksjonsvedtak vedr. brudd på sponsereglene (1)
- Vedtak om forbud mot videresending i kabelnett (2)

Klagene er fordelt med åtte for TV, 11 for radio og to for kabelselskap.

Kulturdepartementet behandlet ni av sakene innen 31.12.1994. Statens medieforvaltnings vedtak ble opprettholdt i åtte av tilfellene, mens ett av vedtakene ble opphevet.



STATENS MEDIEFORVALTNING

Storgaten 15 Postboks 444 1601 Fredrikstad
Telefon 69 31 90 30 Telefaks 69 31 92 80